

B. FASTE

TEKST 24: Fastevejledning

Islam-Håndbogens vejledning. Om bogen se tekst 12.

Det er sunna (anbefalet) at få sig et måltid før daggry mellem midnat og daggry. Det anses for bedst at vente med det, så man spiser det så tæt på daggry som muligt. De, som faster, skal skynde sig med at bryde fasten, når solen er gået ned og, lige inden de spiser, gøre følgende supplikation (højest tilrådeligt): Oh Gud, jeg har fastet for Dig, troet på Dig, sat min lid til Dig og bryder min faste med Dine forsyninger. ...

Tilladte handlinger

- Hælde vand over sig og dukke under vand.
- Tage øjenskygge på, øjendråber og alt andet til øjnene.
- Kysse, forudsat at man har selvkontrol.
- Rense munden og næsen uden at synke noget vand.
- Smage på en væske, føde eller andet, man har tænkt sig at købe; men man må ikke synke noget spiseligt.
- Tyggegummi (med lugt eller smag) misbilliges, men gør ikke fasten ugyldig.
- At spise, drikke og have samleje i løbet af natten indtil daggry.
- Hvis man kommer til at spise på grund af glemsomhed, behøver man ikke at gøre godt for den dag senere.
- Det kræves ikke, at man foretager *ghusl* (: den store renselse, s. 98) før daggry, men det tilrådes, for at man kan være ren før fasten.
- Hvis en kvindes menstruation eller efterfødselsblødning stopper i løbet af natten, kan hun udsætte ghusl til morgenen og stadig faste. Men hun skal udføre ghusl inden daggrysbønnen.
- De, som faster, kan bruge en tandbørste eller -stik til at rense tænderne med. Det er ligegyldigt om dette gøres om morgenen eller om aftenen.
- Duftende parfumer.
- Synke noget vådt, med spyt blivende tilbage i munden, når man er stået op.
- Synke blot et par dråber tårer eller sved, hvis smag man ikke mærker.
- Spise noget spiseligt, der er blevet tilbage mellem tænderne, og som er mindre end en kikært.
- Alt, der ikke er spiseligt, og som kommer i munden uden intention (f. eks. røg, støv og smagen af medicin, der lægges på tænderne), gør ikke fasten ugyldig.
- Kysse, berøre og kæle for det modsatte køn, forudsat at der ikke sker nogen udløsning, såvel som enhver seksuel aktivitet, der ikke fører til udløsning. Enhver udløsning, der er resultatet af at se eller tænke gør ikke fasten ugyldig.
- At have en våd drøm i dagens løb og enhver udløsning af sædvæske.

Forbudte handlinger, der kræver en godtgørelsesdag

- Spise på grund af en fejl eller tvang.
- Synke mere blod end det spyt, det er blandet med, og den smag, man mærker.
- Synke mere end et par dråber sved eller tårer, som man mærker smagen af.
- Fjerne noget spiseligt fra tændernes mellemrum, og som er større end en kikært, og derpå spise det.
- Kaste op, en mundfuld eller derover. Alt, der er mindre end det, og som vender tilbage til maven, ødelægger ikke fasten. Men hvis man med forsæt tager det tilbage, er fasten brudt.
- Udløsning, der kommer af kysseri, berøringer og masturbation.
- Menses eller efterfødselsblødning, selvom den begynder lige før solnedgang.
- Hvis man spiser, drikker eller har samleje i den tro, at solen er gået ned, eller det endnu ikke er blevet fajn (: morgengry).
- Enhver indsprøjtning, uanset om den er til ernæring eller medicin. Det er lige meget, om indsprøjtningen er intravenøs eller under huden, og uanset om det, der blev indsprøjtet, når maven eller ej.
- Enhver drik eller medicin, der passerer gennem halsen eller næsen. Men vand, der passerer gennem ørerne, er tilladt.
- Enhver væske, der når ind i kroppen gennem rectum (: endetarm).

Handlinger, der ugyldiggør fasten og kræver både en godtgørelsesdag og bod

At spise, drikke og have samleje i dagtimerne med forsæt kræver en anden dags faste samt en bod. Bod defineres som at sætte en slave fri, hvis man kan. Hvis vedkommende ikke har slaver eller ikke kan befri en af gyldige grunde, skal han eller hun faste i 60 dage i sammenhæng. Hvis man ikke kan det, skal man bespise en fattig person gennem 60 dage eller bespise 60 fattige på en dag med måltider, der svarer til dem, man normalt selv spiser derhjemme...

Steder med meget lange dage og meget korte nætter

Muslimere, som er på sådanne steder (dvs. nær polar-områderne), bør følge normerne for de områder, hvor den islamiske lovgivning fandt sted (dvs. Mekka og Medina), eller følge tabellen for det nærmeste område med 'normale' dage og nætter.

Ismail Büyükecebi: *Islam Håndbogen* (2005), s. 186-189